

تعیین مدل معادلات ساختاری ارتباط بین جو انگیزشی مربیان با دستیابی به هدف فوتبالیست‌های باشگاه‌های استعدادیابی شهر مشهد

رامین ایرجی نقدر^۱، کیوان مشیری^۲، محمد خیری^۳

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی دانشگاه پیام نور تهران*

۲. کارشناس ارشد مدیریت ورزشی دانشگاه خوارزمی

۳. دانشیار دانشگاه تهران

تاریخ دریافت: ۹۱/۰۹/۰۲

تاریخ پذیرش: ۹۲/۰۲/۰۴

چکیده

هدف از انجام این پژوهش، تعیین مدل معادلات ساختاری ارتباط بین جو انگیزشی با دستیابی به هدف بود. جامعه آماری این پژوهش را فوتبالیست‌های باشگاه‌های استعدادیابی (پرسپولیس، پیشگامان، سایپا، ابومسلم و ذوب آهن) در شهر مشهد تشکیل می‌دادند. نمونه آماری برابر با ۲۱۷ نفر برآورد شد که پس از توزیع و جمع‌آوری پرسش‌نامه‌ها، در نهایت ۲۰۵ پرسش‌نامه کامل بود و مورد تجزیه و تحلیل نهایی قرار گرفت. نتایج نشان داد بین جو انگیزشی با دستیابی به هدف، رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. همچنین نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که جو انگیزشی تسلط و جو انگیزشی اجرا، واجد شرایط پیش-بینی دستیابی به هدف بازیکنان می‌باشند. به نظر می‌رسد که تقویت انگیزش بازیکنان از سوی مربیان می‌تواند تأثیر مثبتی بر دستیابی به هدف بازیکنان داشته و شرایط بهبود عملکرد آن‌ها را فراهم آورد.

واژگان کلیدی: جو انگیزشی، دستیابی به هدف، مربیان، فوتبال

Email: ramini.iraaji.65@gmail.com

*نویسنده مسئول :

مقدمه

پژوهشگران و صاحب‌نظران علاقه‌مند به علم مدیریت بر این عقیده هستند که در دنیای کنونی، بخش عمده‌ای از وقت و تفکرات افراد در سازمان‌ها سپری می‌شود؛ لذا شناخت الگوهای رفتاری و روان‌شناختی و همچنین بررسی رابطه آن با بازدهی، اثربخشی و انگیزش کارکنان نقش مهمی در اداره کردن درست و بهینه امور سازمانی دارد (مستحفظیان و نعمت‌الهی، ۱۳۸۴). با توجه به این موضوع که انجام هرگونه کار موفق گروهی نیاز به مدیریت صحیح و کارآمد دارد؛ بنابراین از نقش اثرگذار مدیریت در موفقیت یا عدم موفقیت گروه‌ها و سازمان‌ها نمی‌توان گذشت. زمانی که گروهی از افراد برای رسیدن به اهدافی تلاش می‌نمایند، معمولاً یک نفر به‌عنوان مدیر و رهبر مسئولیت گروه را بر عهده می‌گیرد. این فرد باید از مهارت‌ها و خصوصیات لازم برای رهبری برخوردار باشد تا بتواند اعضای گروه را به سمت اهداف مورد نظر نیز سوق دهد. در حوزه ورزش این نقش بر عهده مربیان می‌باشد و رفتارهای کارآمد آن‌ها نقش تعیین‌کننده‌ای بر عملکرد ورزشکاران دارد (کاظمی، ۱۳۷۹). اهمیت و شناختن موضوع تأثیر انگیزش بر روی عملکرد ورزشکاران مختلف، یکی از موضوعاتی می‌باشد که مورد توجه بسیاری از پژوهشگران قرار گرفته است. امروزه، قسمت اعظمی از ادبیات و دانش موجود در حوزه ورزش بر رفتار انگیزشی و همچنین درک افراد از این انگیزش تکیه دارند (تودوروویچ و کورتنر^۱، ۲۰۰۲). بررسی رفتار مربیان ورزش و تأثیراتی که بر روی رفتار و انگیزه ورزشکاران ایجاد می‌کنند، می‌تواند کمک شایانی به بهبود روابط مربی - ورزشکار و همچنین، اتخاذ تصمیمات و برنامه‌ریزی‌های بهتر کند. به‌دست‌آوردن آگاهی از رفتار مربیان و رابطه‌ای که آن‌ها با انگیزش ورزشکاران دارند می‌تواند به تصمیم‌گیری بهتر برای برنامه‌ریزی و آماده‌سازی تیم‌های ورزشی منجر گردد. از طرفی، جایگاه رهبری و رفتارهای مربیان نسبت به ورزشکاران و تأثیراتی که می‌توانند بر روی ورزشکاران داشته باشند، ضرورت توجه هرچه بیشتر به این مهم را مشخص می‌سازد (مستحفظیان و نعمت‌الهی، ۱۳۸۴). بر طبق گفته فراست^۲، مربیان محور اصلی و رکن مهم تیم‌های ورزشی می‌باشند. در بین سه عامل ورزشکار، مربی و تماشاگر، مربی در رهبری تیم به‌عنوان یک سازمان‌دهنده قوی و زیربنای هر پیشرفت مطرح می‌شود. با بررسی سطوح مختلف مسابقات و رقابت‌های ورزشی اغلب مشاهده می‌شود که بسیاری از ورزشکاران با وجود این که دارای سطوح بالایی از قابلیت‌ها و مهارت‌های عملکردی می‌باشند، به دلیل نداشتن انگیزه و وجود رفتارهای نادرست از سوی مربیان، قادر به استفاده از تمامی توانایی‌های خود

1. Todorovich, Curtner

2. Frast

نیستند و در نتیجه، عدم انگیزه کافی در بین ورزشکاران از میزان دقت، تمرکز، تفکر، توجه، تصمیم‌گیری و تسلط آن‌ها می‌کاهد که در پی آن، کاهش بازدهی و کیفیت سطح عملکرد ورزشکاران اتفاق می‌افتد (چلادورای و ریمر^۱، ۱۹۹۸). در این راستا، سالمین و لوکن^۲ (۲۰۰۲) رابطه بین مربی و ورزشکار و رفتار مربیگری را مورد بررسی قرار دادند و به این نتیجه دست یافتند که روش رهبری دوستانه مربیان در رشد، تعالی و کارایی ورزشکاران تأثیر به‌سزایی دارد. در مقابل، نظریه دست‌یابی به هدف^۳ یکی از بهترین نظریه‌های انگیزش در روان‌شناسی ورزش است (دویک^۴، ۱۹۸۶). این نظریه از مؤثرترین رویکردها در حوزه انگیزش می‌باشد و تأثیرات انگیزشی مهمی در زمینه یادگیری و عملکرد افراد دارد (پینتریچ و اسچونک^۵، ۲۰۰۲). پژوهشگران اذعان دارند که نظریه دست‌یابی به هدف یکی از مهم‌ترین نظریه‌هایی است که کاربرد بسیاری در حوزه انگیزش افراد دارد (سیمونز، دویت و لنز^۶، ۲۰۰۳). در طول دو دهه گذشته، تئوری دست‌یابی به هدف پیشرفت چشم‌گیری داشته (آمز^۷، ۱۹۹۲) و به یکی از چارچوب‌های عمده نظری برای درک انگیزه موفقیت در ورزش تبدیل شده و بر آن است تا توانایی و قصد اصلی افراد از دستاوردهایشان را به نمایش بگذارد (نیچولز^۸، ۱۹۸۹). در واقع، جهت‌یابی هدف با اعتقادات، شناخت و باورهای افراد در مورد موفقیت در ورزش، رفتار آن‌ها در محیط‌های ورزشی و انگیزه ذاتی آنان سرو کار دارد (ویته‌هید، لی و هاتزی‌گرادیس^۹، ۲۰۰۳). بر طبق گفته الیوت^{۱۰} (۲۰۰۵) دست‌یابی به هدف یکی از ساختارهای اصلی و مهم در پژوهش‌های انگیزشی محسوب می‌شود که بیش از ۲۰ سال قدمت دارد. این نظریه معتقد است که هدف اصلی افراد در دست‌یابی به اهدافشان، نمایش توانایی‌های خود می‌باشد (دسی و ریان^{۱۱}، ۱۹۸۷). در این راستا الیوت (۱۹۹۶) به نقل از خرماپی (۱۳۸۵) جهت‌گیری هدف را روشی می‌داند که فرد براساس آن درباره شایستگی‌های خود قضاوت می‌کند. این نظریه در دو حالت ارائه شده است؛ یعنی شامل ابعاد وظیفه‌گرا و نفس‌گرا می‌باشد که به‌عنوان سابقه کلی برای تفاوت‌های گزارش‌شده در رفتار انگیزشی افراد در پاسخ‌های شناختی و عاطفی

-
1. Chelladurai, Riemer
  2. Salminen, Liukkonen
  3. Achievement goal theory
  4. Dweck
  5. Pintrich, Schunk
  6. Simons, Dewitte, Lens
  7. Ames
  8. Nicholls
  9. Whitehead, Lee, Hatzigeorgiadis
  10. Elliot
  11. Deci, Ryan

ضروری است (خرمایی، ۱۳۸۵). افرادی که دارای جهت‌گیری وظیفه‌گرا می‌باشند به تسلط بر مهارت‌ها (لی، ویت‌هید، نتومانیس و هاتزیگرادیس^۱، ۲۰۰۸)، تلاش برای موفقیت (سیمونز، دویت و لنز، ۲۰۰۳) و انگیزه ذاتی و لذت‌بردن (توماس و بارون^۲، ۲۰۰۶) تمرکز دارند و شایستگی و موفقیت شخصی را به رسمیت می‌شناسند (ساگه و کاووسانو^۳، ۲۰۰۷). درمقابل، جهت‌گیری نفس‌گرا به منزله مقایسه عملکرد خود با دیگران است. این افراد به توانایی‌های دیگران اشاره می‌کنند نه توانایی‌های خودشان. این دسته از افراد وقتی که عملکرد بهتری نسبت به دیگران دارند خود را موفق می‌دانند (کیندی، سیت و لیدنر^۴، ۲۰۰۵). پژوهش‌های مختلف به‌طور مداوم نشان داده‌اند که جهت‌گیری وظیفه‌گرا با انطباق روانی مثبت و پاسخ‌های رفتاری در بین ورزشکاران جوان همراه است (روبرتس^۵، ۲۰۰۱). درمقابل، ورزشکارانی که از سطح بالای جهت‌گیری نفس‌گرا برخوردار هستند، به‌طور کلی خصوصیات روانی و رفتاری مثبت در آن‌ها کمتر است؛ اگرچه ورزشکاران ممکن است در هر دو جهت‌یابی سطح بالایی از عملکرد را نشان دهند (سین، کامینگ، اسمیت، اسمول و جول^۶، ۲۰۰۸). کاری^۷ (۱۹۹۷) و وان و دودا^۸ (۱۹۹۹) دریافتند که یک رابطه مفهومی بین جهت‌یابی هدف با موفقیت الگوهای رفتاری مانند تلاش، انتخاب، عملکرد و پشتکار در ورزش وجود دارد (وان و دودا، ۱۹۹۹؛ کاری و همکاران، ۱۹۹۹). وانده و کاووسانو^۹ (۲۰۱۱) در پژوهشی بر روی ورزشکاران رشته تنیس اظهار داشتند بازیکنانی که دارای جهت‌گیری وظیفه‌گرا می‌باشند، ارزیابی مثبتی از توانایی‌های خود دارند. همچنین، آمس و آرچر^{۱۰} (۱۹۸۸) بیان می‌دارند ورزشکارانی که دارای اهداف وظیفه‌گرا می‌باشند تمایل بیشتری دارند تا موفقیت‌های خود را تنظیم نمایند و به رفتارهای انطباقی روی بیاورند. آن‌ها در هنگام فعالیت از راهبردهای یادگیری عمیق استفاده می‌کنند و در انجام یک تکنیک یا مهارت، پافشاری بسیاری دارند و به انجام وظایف پرچالش علاقه خاصی نشان می‌دهند. از طرف دیگر ورزشکارانی که دارای اهداف نفس‌گرا می‌باشند، از خودشان گرایش به خویشتن‌نشان می‌دهند تا بتوانند موفقیت‌های خود را تنظیم کرده و به‌طور عمده‌ای علاقه

-
1. Lee, Whitehead, Ntoumanis, Hatzigeorgiadis
  2. Thomas, Barron
  3. Sage, Kavussanu
  4. Cindy, Sit, Lindner
  5. Roberts
  6. Sean, Cumming, Smithb, Smoll, Joel
  7. Cury
  8. Van, Duda
  9. Van de, Kavussanu
  10. Ames, Archer

دارند توانایی‌های خود را برای انجام یک مهارت به کار گیرند. بر طبق این رویکرد اگر ورزشکاران نسبت به سایر افراد برای انجام مهارتی تلاش کمتری انجام می‌دهند، آن‌ها خود را ماهرتر از دیگران ادراک می‌کنند (جاگاسینزکی و نیچولز^۱، ۱۹۸۷).

مکمانوس^۲ (۲۰۰۴) در پژوهشی بر روی ورزشکاران رشته دو و میدانی، ابعاد شناختی اضطراب، تنظیم اهداف، خلق‌وخو و همچنین انگیزش را مورد سنجش قرار داد. وی اذعان داشت که بین گروه‌های مختلف از نظر نیمرخ روانی تفاوت‌های مهمی وجود دارد که علت آن به ویژگی‌های روان‌شناختی آن‌ها مرتبط می‌باشد. نتایج پژوهش لوری و گانو، مارتا، میچل، جنیفر^۳ (۲۰۰۵) که بر روی ۱۸۰ ورزشکار در کشور آمریکا انجام شده بود نشان داد بین جو انگیزشی اجرا با اهداف نفس‌گرا رابطه منفی و معناداری وجود دارد. جایرو، آلفونسو و سارا^۴ (۲۰۰۸) در پژوهشی بر روی ۲۹۹۳ دانش‌آموز ورزشکار در کشور کلمبیا دریافتند بین جو رقابتی و یادگیری با اهداف وظیفه‌گرا و نفس‌گرا رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. جاویر، روبرت، جوردی، لینو^۵ (۲۰۰۸) دریافتند بین خودکارآمدی با اهداف شخصی عملکرد در ورزشکاران استقامتی، رابطه مثبتی وجود دارد. لایورا، مایوریزو، کلادیو^۶ (۲۰۰۹) ورزشکاران سازمان‌های ورزشی ایتالیا را مورد بررسی قرار دادند و بیان داشتند بین جو انگیزشی اجرا با جهت‌گیری وظیفه‌گرا، رابطه منفی و بین جو انگیزشی تسلط با جهت‌گیری وظیفه‌گرا، رابطه مثبتی وجود دارد. اولگا و آتاناسیوس^۷ (۲۰۰۹) اذعان داشتند بین جو یادگیری (تسلط) با جهت‌گیری وظیفه‌گرا رابطه مثبت و معناداری وجود دارد؛ اما بین جو اجرا با جهت‌گیری نفس‌گرا، رابطه معناداری مشاهده نشد. همچنین آن‌ها بیان داشتند بین جو اجرا با جهت‌گیری نفس‌گرا، رابطه مثبتی وجود دارد. چری و مارین^۸ (۲۰۰۹) با بررسی ۳۰۳ ورزشکار به این نتیجه دست یافتند که بین جو انگیزشی تسلط با اهداف وظیفه‌گرا، رابطه مثبت و با اهداف نفس‌گرا، رابطه منفی و معناداری وجود دارد. همچنین بین جو انگیزشی چالشی با هر دو اهداف، رابطه مثبتی گزارش شد. نتایج پژوهش جیمس، آدی، دوداو نیکوز^۹ (۲۰۱۰) حاکی از آن بود که دست‌یابی به هدف، قدرت پیش‌بینی سلامت روانی و احساسی ورزشکاران جوان را دارد. الهوردیانی، جاوید، محسنی

-
1. Jagacinski, Nicholls
  2. Mcmanus
  3. Lori, Gano, Marta, Michelle, Jennifer
  4. Jairo, Alfonso, Sara
  5. Javier, Robert, Jordi, Llu
  6. Laura, Maurizio, Claudio
  7. Olga, Athanasios
  8. Cheryl, Maureen
  9. James, Adie, Duda, Nikos

و یادگار (۲۰۱۰) دریافتند بین جو عملکردی با جهت‌گیری اهداف نفس‌گرا، رابطه مثبت و معناداری در بین دوندگان ماراتن و دوندگان سرعت وجود دارد. نتایج پژوهش پیچین، وان‌ده و ماریا^۱ (۲۰۱۱) حاکی از آن بود که بین جو تسلط با اهداف وظیفه‌گرا، رابطه مثبت و معناداری وجود دارد؛ اما بین جو تسلط با اهداف نفس‌گرا، رابطه معناداری به‌دست نیامد. لائل، جرشون، آرون و روبرت^۲ (۲۰۱۱) بر این عقیده‌اند که بین جو تسلط با اهداف وظیفه‌گرا، رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. پیچین، وان‌ده، کاووسانو و رینگ^۳ (۲۰۱۲) در پژوهشی که نمونه آماری آن را ۴۱۰ بازیکن فوتبال از انگلستان تشکیل می‌دادند اظهار داشتند که بین جو انگیزشی اجرا با جهت‌گیری نفس‌گرا، رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. همچنین بین جو انگیزشی تسلط با اهداف وظیفه‌گرا، رابطه مثبت و با اهداف نفس‌گرا، رابطه غیرمعناداری به‌دست آمد.

درنهایت، شناخت رفتار مربیان می‌تواند راه‌کارهای مناسبی را برای بررسی انگیزش ورزشکاران ارائه دهد. بدین‌منظور ضروری است که عوامل تأثیرگذار بر انگیزش و دستیابی به اهداف ورزشکاران با انجام پژوهش‌های گسترده مشخص گردد؛ لذا با توجه به اهمیت موضوع موردپژوهش و از آنجاکه متغیرهای یادشده از عوامل مؤثر بر عملکرد ورزشکاران می‌باشند و از طرفی عدم انجام پژوهش در این زمینه، پژوهشگر به دنبال پاسخ به این سؤال است که آیا بین جو انگیزشی مربیان با دستیابی به هدف ورزشکاران رابطه معناداری وجود دارد؟

روش‌شناسی

روش پژوهش، از نوع همبستگی بوده که به‌صورت میدانی اجرا شده است. جامعه آماری این پژوهش را فوتبالیست‌های مرد باشگاه‌های استعدادیابی (پرسپولیس، پیشگامان، سایپا، ابومسلم و ذوب آهن) در شهر مشهد (N=۵۰۰) تشکیل می‌دادند. با استفاده از جدول مورگان، نمونه آماری برابر با ۲۱۷ نفر برآورد شد که پس از توزیع و جمع‌آوری پرسش‌نامه‌ها، درنهایت ۲۰۵ پرسش‌نامه (۹۴٪) کامل بود و مورد تجزیه و تحلیل نهایی قرار گرفت.

به‌منظور جمع‌آوری داده‌ها از دو پرسش‌نامه به شرح ذیل استفاده گردید:

۱. پرسش‌نامه جو انگیزشی رونالد^۴ (۲۰۰۸) که مشتمل بر ۱۲ سؤال بوده و شامل دو مؤلفه جو تسلط (سؤالات ۲، ۴، ۶، ۷، ۹ و ۱۱) و جو اجرا (سؤالات ۱، ۳، ۵، ۸، ۱۰ و ۱۲)

-
1. Pepijn, Van de, Maria
  2. Lael, Gershon, Aaron, Robert
  3. Pepijn, Van De, Kavussanu, Ring
  4. Ronald

است. تمامی سؤالات بر مبنای مقیاس لیکرت پنج گزینه‌ای از کاملاً غلط=۱ تا کاملاً درست=۵ می‌باشد.

۲. پرسشنامه دست‌یابی به هدف سین و همکاران^۱ (۲۰۰۸) که مشتمل بر ۱۲ سؤال بوده و شامل دو مؤلفه اهداف وظیفه‌گرا (سؤالات ۱، ۳، ۵، ۷، ۹ و ۱۱) و اهداف نفس‌گرا (سؤالات ۲، ۴، ۶، ۸، ۱۰ و ۱۲) می‌باشد. تمامی سؤالات بر مبنای مقیاس لیکرت پنج گزینه‌ای از کاملاً غلط=۱ تا کاملاً درست=۵ می‌باشد.

روایی صوری و محتوایی هر دو پرسش‌نامه پس از ترجمه با بهره‌گیری از نظرات اصلاحی تعدادی از اساتید مدیریت ورزشی تعیین گردید. با مطالعه مقدماتی بر روی ۳۰ فوتبالیست، پایایی پرسش‌نامه‌های جو انگیزشی و دست‌یابی به هدف با استفاده از آزمون آلفای کرونباخ به ترتیب $(\alpha=0/72)$ و $(\alpha=0/79)$ به دست آمد. به منظور بررسی و مقایسه توصیفی داده‌ها از شاخص‌های توصیفی و برای تجزیه و تحلیل استنباطی داده‌های پژوهش از روش‌های آماری آزمون کلموگروف اسمیرونف^۲ (K-S)، ضریب همبستگی پیرسون^۳، تحلیل رگرسیون چندگانه^۴ و تحلیل مسیر^۵ در نرم‌افزارهای آماری (اس‌پی‌اس‌اس)^۶ و (لیزرل)^۷ در سطح معنا-داری $P \leq 0/05$ استفاده شد.

نتایج

با توجه به یافته‌های به دست آمده، ۲۰۵ آزمودنی در رده سنی بین ۱۰ تا ۱۶ سال در این پژوهش شرکت کردند که میانگین سنی آن‌ها $13/69 \pm 1/74$ بود. همچنین در بررسی سابقه ورزشی آزمودنی‌ها مشخص شد که به طور متوسط دارای $3/41 \pm 1/73$ سال سابقه بازی بودند.

به منظور تعیین نرمال بودن داده‌ها از آزمون کلموگروف اسمیرونف استفاده گردید. جدول ۱، نتایج آزمون نرمال بودن داده‌ها را نشان می‌دهد.

-
1. Sean
  2. One-sample kolmogorov-smirnov test
  3. Pearson correlation coefficient
  4. Analyse regression stepwise
  5. Path analysis
  6. Statistical package for social sciences
  7. Linear Structural Relationships

جدول ۱- نتایج آزمون کلموگروف اسمیرونف برای بررسی نرمال بودن داده‌ها

متغیرها	N	Z	sig	نتیجه آزمون
جو انگیزشی	۲۰۵	۰/۹۴۴	۰/۳۳۵	داده‌ها نرمال است
دستیابی به هدف	۲۰۵	۱/۱۳	۰/۱۵	داده‌ها نرمال است

با توجه به نتایج جدول ۲، بین جو انگیزشی با دستیابی به هدف ($r=0/433$ ، $P\leq 0/01$)، اهداف وظیفه‌گرا ($r=0/432$ ، $P\leq 0/01$) و اهداف نفس‌گرا ($r=0/348$ ، $P\leq 0/01$) رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. همچنین نتایج نشان داد بین عامل جو تسلط با دستیابی به هدف ($r=0/487$ ، $P\leq 0/01$)، وظیفه‌گرا ($r=0/526$ ، $P\leq 0/01$) و نفس‌گرا ($r=0/364$ ، $P\leq 0/01$) رابطه مثبتی وجود دارد. از طرفی مشخص گردید که بین جو اجرا با دستیابی به هدف ($r=0/158$ ، $P\leq 0/01$) و نفس‌گرا ($r=0/148$ ، $P\leq 0/01$) رابطه مثبت و معنادار و بین جو اجرا با وظیفه‌گرا، رابطه معناداری ($r=0/127$ ، $P=0/069$) وجود ندارد.

جدول ۲- ماتریس همبستگی بین جو انگیزشی با دستیابی به هدف

متغیرها	دستیابی به هدف	وظیفه‌گرا	نفس‌گرا
جو انگیزشی	میزان رابطه	۰/۴۳۳	۰/۳۴۸
	سطح معناداری	۰/۰۱	۰/۰۱
جو تسلط	میزان رابطه	۰/۴۸۷	۰/۳۶۴
	سطح معناداری	۰/۰۱	۰/۰۱
جو اجرا	میزان رابطه	۰/۱۵۸	۰/۱۴۸
	سطح معناداری	۰/۰۲۴	۰/۰۳۴

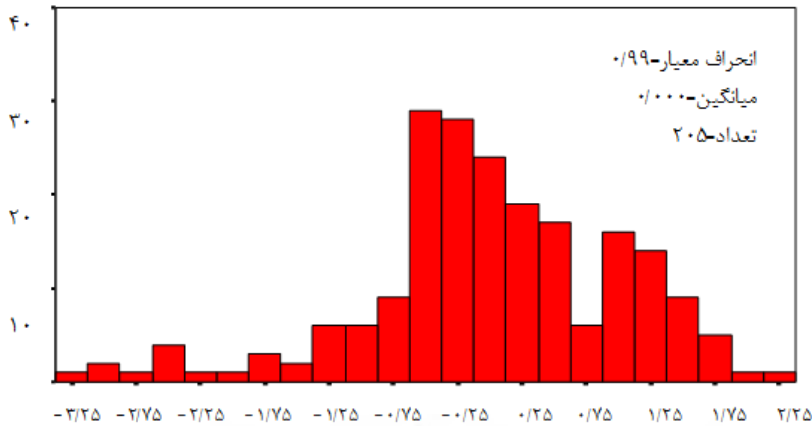
براساس نتایج جدول ۳، مقدار آزمون دروبین واتسون $2/36$ به دست آمد که انجام آزمون با رگرسیون را تأیید می‌کند. با توجه به ضریب تعیین به دست آمده از خروجی آزمون، تنها $0/271$ از تغییرات دستیابی به هدف توسط جو انگیزشی در مدل توجیه می‌شود.

جدول ۳- نتیجه آزمون دروبین واتسون جهت عدم وابستگی خطاها

مدل	مجذور R	مجذور R تنظیم شده	انحراف معیار	سطح معناداری	دروبین واتسون
۱	۰/۲۷۱	۰/۲۶۳	۶/۰۹	۰/۰۰۱	۲/۳۶

با توجه به شکل ۱، برای بررسی نرمال بودن خطاها از نمودار هیستوگرام استفاده گردید که میانگین $0/000$ و انحراف معیار $0/99$ به دست آمد و گرفتن آزمون با رگرسیون را تأیید کرد.

شکل ۱- نمودار هیستوگرام

با توجه به نتایج جدول ۴، در آزمون معناداری معادله رگرسیون، رابطه خطی بین متغیرها به صورت معنادار به دست آمد ($P \leq 0/01$).

جدول ۴- آزمون معناداری معادله رگرسیون

سطح معناداری	F	میانگین مجزورات	درجه آزادی	مجموع مجزورات	
		۱۳۹۲/۹۶	۲	۲۷۸۵/۹۲	رگرسیون
۰/۰۱	۳۷/۴۵	۳۷/۱۸	۲۰۲	۷۵۱۲/۲۵	باقی مانده
		.....	۲۰۴	۱۰۲۹۸/۱۷	کل

با توجه به نتایج جدول ۵، تحلیل رگرسیون چندگانه گام به گام نشان می دهد که جو تسلط در گام اول و جو تسلط و جو اجرا در گام دوم، قدرت بیشتری برای پیش بینی دست یابی به هدف دارند. براساس نتایج ضریب بتا، به ازای یک واحد افزایش در جو تسلط، میزان دست یابی به هدف ۰/۴۹۶ واحد و به ازای یک واحد افزایش در جو اجرا، میزان دست یابی به هدف ۰/۱۸۳ واحد افزایش می یابد؛ بنابراین با توجه به مقادیر t و سطح معناداری، فرض تساوی ضرایب با صفر رد می شود و باید ضرایب B مذکور را در معادله رگرسیون حفظ کرد؛ لذا معادله رگرسیون به صورت زیر است:

$$y = 12/93 + 1/14 (\text{جو تسلط}) + 0/325 (\text{جو اجرا})$$

جدول ۵- متغیرهای معنادار در رگرسیون چندگانه

سطح معناداری	t	ضریب استاندارد		ضرایب غیراستاندارد		گام
		بتا	خطای استاندارد	B	مقدار ثابت	
۰/۰۰۱	۴/۹۹	.....	۳/۷۹	۱۸/۹۴	مقدار ثابت	گام اول
۰/۰۰۱	۷/۹۴	۰/۴۸۷	۰/۱۴۲	۱/۱۲	جو تسلط	گام دوم
۰/۰۰۲	۳/۰۷	.....	۴/۲۰۹	۱۲/۹۳	مقدار ثابت	گام اول
۰/۰۰۱	۸/۲۴	۰/۴۹۶	۰/۱۳۹	۱/۱۴	جو تسلط	گام دوم
۰/۰۰۳	۳/۰۴	۰/۱۸۳	۰/۱۰۷	۰/۳۲۵	جو اجرا	

آزمون خوبی (نیکویی) برازش^۱

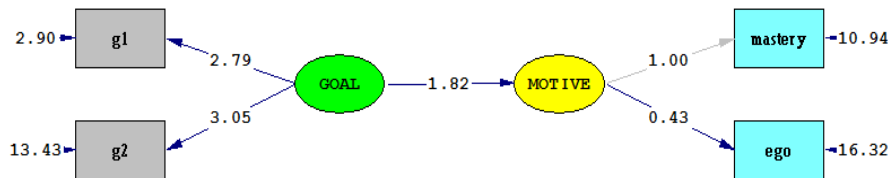
در آزمون خوبی برازش، تناسب مجموعه داده‌ها بررسی می‌شود که با توجه به جدول ۶، نسبت X^2 به df (۰/۹۵) و ریشه میانگین مجذور خطای تقریبی (RMSEA)^۲ برابر با ۰/۰۰۰ می‌باشد. همچنین، شاخص‌های شاخص‌های $NFI^3=1/00$ ، $NNFI^4=1/04$ ، $CFI^5=1/00$ ، $JFI^1=1/01$ و $GFI^7=1/00$ و $AGFI^8=0/99$ برازش مدل را تأیید کردند. در مجموع، تمامی ۸ شاخص ذکر شده تناسب مدل را تأیید کردند؛ بنابراین، مدل ساختاری پژوهش به لحاظ شاخص‌های برازش مناسب می‌باشد و تمامی عامل‌های مطرح شده می‌توانند در مدل ساختاری پژوهش مجتمع شوند.

جدول ۶- مقادیر شاخص‌های آزمون خوبی برازش

متغیر	df / X^2	RMSEA	NFI	NNFI	CFI	IFI	GFI	AGFI
انگیزش و هدف	۰/۹۵	۰/۰۰۰	۱/۰۰	۱/۰۴	۱/۰۰	۱/۰۱	۱/۰۰	۰/۹۹
نتیجه	تأیید	تأیید	تأیید	تأیید	تأیید	تأیید	تأیید	تأیید

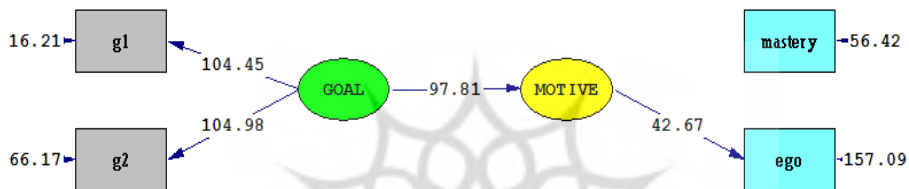
شکل ۲ و ۳، ضرایب، پارامترها و اعداد معناداری به دست آمده از مدل ساختاری جو انگیزشی و دست‌یابی به هدف را نشان می‌دهند. با توجه به نتایج به دست آمده، بین جو انگیزشی با دست‌یابی به هدف رابطه مثبت و معناداری ($T=97/81$ ، $T=1/82$) وجود دارد؛ بنابراین مدل ساختاری پژوهش نشان می‌دهد که جو انگیزشی تأثیر قابل توجهی بر دست‌یابی به هدف دارد.

1. Goodness of fit statistic
2. Root mean square error of approximation
3. Normed Fit Index
4. Non-Normed Fit Index
5. Comparative Fit Index
6. Incremental Fit Index
7. Goodness of Fit Index
8. Adjusted Goodness of Fit Index

Chi-Square=0.95, df=1, P-value=0.33078, RMSEA=0.000

شکل ۲- بار عاملی و واریانس خطای مدل ساختاری پژوهش

Chi-Square=0.95, df=1, P-value=0.33078, RMSEA=0.000

شکل ۳- اعداد معناداری مدل ساختاری پژوهش

بحث و نتیجه گیری

هدف از انجام این پژوهش، تعیین مدل معادلات ساختاری ارتباط بین جو انگیزشی مربیان با دستیابی به هدف فوتبالیست‌ها بود. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل فرضیه‌های این پژوهش نشان داد که بین جو انگیزشی با دستیابی به هدف ($r=0/433$ ، $P \leq 0/01$)، اهداف وظیفه‌گرا ($r=0/432$ ، $P \leq 0/01$) و اهداف نفس‌گرا ($r=0/348$ ، $P \leq 0/01$) رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. همچنین بررسی مدل معادلات ساختاری پژوهش نشان داد که جو انگیزشی، تأثیر مثبت و معناداری ($r=1/82$ ، $T\text{-Value}=97/81$) بر دستیابی به هدف بازیکنان دارد. این یافته با نتایج پژوهش‌های جایرو و همکاران (۲۰۰۸)، اولگا و آتاناسیوس (۲۰۰۹) و لائل و همکاران (۲۰۱۱) همخوانی دارد. این موضوع بدان معنا است که هرچه مربیان در هنگام انجام تمرینات و همچنین در شرایط مسابقه، جوی انگیزشی را در بین بازیکنان به وجود آورند، به نوعی باعث خواهند شد که مهارت دستیابی به هدف در بین بازیکنان ارتقا پیدا کند. در این راستا، سالمین و لوکنن (۲۰۰۲) در پژوهشی به این نتیجه دست یافتند که روش رهبری دوستانه مربیان در رشد، تعالی و کارایی ورزشکاران تأثیر به‌سزایی دارد. همچنین پیچن (۲۰۱۲) در پژوهشی بر

روی ۴۱۰ بازیکن فوتبال در انگلستان اظهار داشت که بین جو انگیزشی اجرا با جهت‌گیری اهداف نفس‌گرا، رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. از آنجاکه دست‌یابی به هدف یکی از مؤثرترین رویکردها در حوزه پژوهش‌های انگیزشی می‌باشد و تأثیرات انگیزشی مهمی در زمینه یادگیری و عملکرد ورزشکاران دارد؛ بنابراین ضروری به نظر می‌رسد که به آن توجه بیشتری شود. در این زمینه نتایج پژوهش گوداس و همکاران^۱ (۱۹۹۳) بر روی ۲۴ زن دوومیدانی کار حاکی از آن بود که هدف‌گرایی دوندگان از جو انگیزشی ایجادشده، از انتظارات و رفتارهای مربی تأثیر می‌پذیرد. با توجه به این‌که انگیزش می‌تواند رفتار ورزشکاران را برانگیزاند، آن‌ها را راهنمایی کند و حالت برانگیخته‌شدن را تا رسیدن به اهداف نگهداری کند؛ لذا مربیان باید سعی نمایند که در تمامی مراحل کاری خود بحث انگیزش ورزشکاران را مدنظر داشته باشند تا بتوانند با استفاده از این تکنیک روانی، شرایط دست‌یابی ورزشکاران به اهدافشان را فراهم آورند و در پی آن باعث بهبود عملکرد ورزشکاران در تمامی زمینه‌ها شوند. مربیان باید به‌طور مداوم در کنار بازیکنان، اهداف دست‌یافتنی و خواسته‌شده تیم را مشخص نمایند. می‌توان اظهار داشت که وظیفه مربیان آموزش، راهنمایی و انگیزه‌دادن به بازیکنان در راستای دست‌یابی به اهداف است.

نتایج به‌دست‌آمده نشان داد که بین جو انگیزشی تسلط با اهداف وظیفه‌گرا، رابطه مثبت و معناداری ($F=0/526, P\leq 0/01$) وجود دارد که با نتایج پژوهش‌های جایرو و همکاران (۲۰۰۸)، اولگا و آتاناسیوس (۲۰۰۹)، چری و مارین (۲۰۰۹)، پیچین و همکاران (۲۰۱۱)، لائل و همکاران (۲۰۱۱) و پیچین و همکاران (۲۰۱۲) همخوانی دارد. در این راستا، لایورا و همکاران (۲۰۰۹) با بررسی ورزشکاران سازمان‌های ورزشی ایتالیا به این نتیجه دست یافتند که بین جو انگیزشی تسلط با جهت‌گیری وظیفه‌گرا، رابطه مثبتی وجود دارد. به نظر می‌رسد که هرچه مربیان بر یادگیری مهارت‌های بازیکنان تمرکز داشته باشند و کمتر نتیجه‌گرا باشند می‌توانند بازیکنان را به تسلط بر مهارت‌ها و تلاش برای موفقیت بیشتر سوق دهند.

نتایج حاکی از آن بود که بین جو انگیزشی تسلط با اهداف نفس‌گرا، رابطه مثبت و معناداری ($F=0/364, P\leq 0/01$) وجود دارد که با نتایج پژوهش‌های جایرو و همکاران (۲۰۰۸) همخوانی داشته و با نتایج پژوهش‌های اولگا و آتاناسیوس (۲۰۰۹)، پیچین و همکاران (۲۰۱۱) و پیچین (۲۰۱۲) که رابطه غیرمعناداری را بین این دو متغیر گزارش کردند مغایرت دارد. در این راستا چری و مارین^۲ (۲۰۰۹) با بررسی ۳۰۳ ورزشکار به این نتیجه دست یافتند که بین جو

1. Goudas

2. Cheryl, Maureen

انگیزشی تسلط با اهداف نفس‌گرا، رابطه منفی و معناداری وجود دارد. علت مغایرت نتیجه این پژوهش با سایر پژوهش‌های ذکر شده را شاید بتوان به این موضوع نسبت داد که جامعه آماری این پژوهش را بازیکنان ۱۰ تا ۱۶ ساله تشکیل می‌دادند که در باشگاه‌های استعدادیابی مشغول به فعالیت بودند. از آنجاکه ورزشکاران نوجوان دارای روحیات متفاوتی نسبت به بزرگسالان می‌باشند و انگیزه‌های متفاوتی دارند، این موضوع می‌تواند در مغایرت نتایج به دست آمده نیز مؤثر باشد. با توجه به این نتیجه به نظر می‌رسد که باید پژوهش‌های بیشتری در این زمینه در داخل کشور انجام شود تا بتوان تصمیم‌گیری‌های عملی را پیشنهاد نمود.

از دیگر یافته‌های پژوهش این بود که بین جو انگیزشی اجرا با اهداف وظیفه‌گرا، رابطه معناداری ($r=0/127$ ، $P=0/069$) وجود ندارد که با نتایج پژوهش لایورا و همکاران (۲۰۰۸) مغایرت دارد. آن‌ها بیان داشتند که بین جو انگیزشی اجرا با اهداف وظیفه‌گرا، رابطه منفی و معناداری وجود دارد. علت این مغایرت را احتمالاً بتوان به استفاده از ابزارهای اندازه‌گیری متفاوت و همچنین جامعه آماری گوناگون ربط داد. به‌رحال چنین نتیجه‌گیری می‌شود که مربیان با ایجاد جو انگیزشی اجرا نمی‌توانند بازیکنان را به‌سوی استفاده از راهبردهای یادگیری عمیق و همچنین انجام وظایف چالش‌برانگیز سوق دهند. البته در این زمینه نیاز به انجام پژوهش‌های بیشتر ضروری به نظر می‌رسد.

نتایج بیانگر آن بود که بین جو انگیزشی اجرا با اهداف نفس‌گرا، رابطه مثبت و معناداری ($r=0/148$ ، $P\leq 0/01$) وجود دارد که با نتایج پژوهش‌های اولگا و آتاناسیوس (۲۰۰۹)، الهوردیانی و همکاران (۲۰۱۰) و پیچین و همکاران (۲۰۱۲) هم‌خوانی داشته و با نتایج پژوهش لوری و همکاران (۲۰۰۵) مغایرت دارد. با توجه به این یافته به نظر می‌رسد که هرچه مربیان بر اجرای ورزشکاران تکیه کرده و بیشتر در این زمینه انگیزش بازیکنان را تقویت نمایند باعث خواهند شد که بازیکنان به‌سوی اهداف نفس‌گرا روی بیاورند. این مسئله باعث می‌شود که خصوصیات روانی و رفتاری مثبت در بین بازیکنان کمتر شود و بیشتر به‌دنبال آن باشند که عملکرد خود را با دیگران مقایسه کنند. با توجه به این که ورزشکارانی که به‌سوی اهداف نفس-گرا روی می‌آورند وقتی خود را موفق می‌دانند که فقط نسبت به دیگران برتر باشند؛ لذا به مربیان توصیه می‌شود جو انگیزشی در هنگام تمرینات را کمتر بر روی جو اجرا متمرکز کنند و بیشتر بر جو تسلط تکیه داشته باشند تا بازیکنان بتوانند یادگیری بهتری داشته و موفقیت بیشتری کسب نمایند. این مطلب به‌ویژه برای مربیانی که در مراکز استعدادیابی فعالیت می‌کنند و با بازیکنان نوجوان و کم‌سابقه سروکار دارند بسیار ضروری می‌باشد. از طرفی چون این بازیکنان به‌نوعی تازه دارند وارد عرصه ورزش قهرمانی می‌شوند؛ بنابراین باید آن‌ها را نسبت به

این که در هنگام انجام فعالیت بیشتر بر یادگیری تمرکز داشته باشند آگاه نمود تا پس از آن بتوانند شرایط ارتقای خود را در تمامی زمینه‌ها فراهم آورند.

نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل معادله رگرسیون در این پژوهش نشان داد که جو انگیزشی تسلط و جو انگیزشی اجرا، واجد شرایط پیش‌بینی دستیابی به هدف بازیکنان هستند. بدین صورت که به ازای یک واحد افزایش در جو انگیزشی تسلط، میزان دستیابی به هدف ۰/۴۹۶ واحد و به ازای یک واحد افزایش در جو انگیزشی اجرا، میزان دستیابی به هدف ۰/۱۸۳ واحد افزایش می‌یابد. در این زمینه همانگونه که اشاره شد، مربیان باید بیشتر بر جو انگیزشی تسلط تأکید داشته باشند تا بتوانند شرایط بهتری را برای ورزشکاران به لحاظ یادگیری مهارت‌ها و پیشرفت آن‌ها فراهم نمایند.

در نهایت، نتایج به دست آمده از این پژوهش می‌تواند به بهترین شکل در راستای ارتقای دست‌یابی به هدف ورزشکاران نیز مورد استفاده مربیان قرار بگیرد. پیشنهاد می‌شود که برای توسعه هرچه بیشتر دستیابی به هدف بازیکنان، فرآیند ویژه و مخصوصی به منظور لحاظ نمودن جو انگیزشی در مقابل ورزشکاران مدنظر قرار گیرد و تمامی مربیان در کنار سایر ویژگی‌های فردی، از حیث دانش مربیگری نیز مورد ارزیابی قرار گیرند. همچنین پیشنهاد می‌شود که با به کارگیری تدابیری به منظور افزایش انگیزش بازیکنان از قبیل تشویق آن‌ها به سوی تلاش هرچه بیشتر، استفاده از انگیزه‌های بیرونی در جهت تقویت و افزایش انگیزه درونی، ارائه خدمات رفاهی بیشتر به بازیکنان، تشویق‌های معنوی بازیکنان همراه با مشوق‌های مادی، برقراری شرایطی که بازیکنان در محیط ورزش احساس امنیت داشته باشند، رعایت برخوردهای عادلانه با تمامی بازیکنان، رعایت رفتار محترمانه در هنگام برخورد با بازیکنان و استفاده از تمرینات هیجان‌انگیز، شرایط رسیدن بازیکنان به اهدافشان را فراهم آورند. ضمن این که رفتار مربیان و سبک مربیگری آن‌ها باید به‌طور متمرکز تأکید بر حل مسئله داشته باشد و جهت‌گیری‌های ورزشی براساس رفتارهای دموکراتیک انجام شود؛ زیرا پژوهش‌های گذشته اثبات کرده‌اند مربیانی که از سبک رهبری استبدادی استفاده می‌کنند، به‌عنوان یک عامل بیرونی اثراتی مخرب در زمینه کاهش انگیزه ورزشکاران ایجاد می‌نمایند. دانلیسون^۱ (۱۹۷۶) بر این عقیده است که مربیان باید از شیوه‌هایی استفاده نمایند که مسئولیت‌پذیری جمعی بیشتری را در افراد ورزشکار به وجود آورد و از این طریق موجبات افزایش انگیزش آن‌ها را به وجود آورند. نتایج به دست آمده از این پژوهش، نیاز به پژوهش‌های بیشتر را برای کشف تفاوت‌ها و مشابهت‌ها در میان ورزشکاران رشته‌های ورزشی مختلف و رده‌های سنی متفاوت پیشنهاد می‌کند.

این پژوهش اطلاعاتی در خصوص استفاده از جوهای انگیزشی متفاوت و اثرات هر کدام از آنها بر اهداف ورزشکاران را در اختیار مربیان قرار می‌دهد و لذا نتایج این پژوهش می‌تواند در پژوهش‌های آتی، میان‌فرهنگی بوده و به‌عنوان یک منبع از آن استفاده شود. از طرفی، به‌منظور قطعیت و همچنین کاربردی‌تر کردن هرچه بهتر یافته‌های این پژوهش، به دیگر پژوهشگران پیشنهاد می‌گردد با انجام پژوهش‌هایی در بین سایر ورزشکاران و رده‌های سنی مختلف و با مقایسه نتایج آن‌ها با یکدیگر، توان تعمیم‌پذیری نتایج این پژوهش را افزایش دهند. در این زمینه می‌توان به بررسی سبک رهبری و دانش مربیان به‌عنوان متغیرهای تأثیرگذار بر جو انگیزشی و دستیابی به هدف ورزشکاران نیز پرداخت.

منابع

۱. خرمایی، فرهاد. (۱۳۸۵). بررسی مدل علی ویژگی‌های شخصیتی، جهت‌گیری انگیزشی و سبک‌های شناختی. پایان‌نامه دکتری، دانشگاه شیراز، دانشکده علوم انسانی.
۲. کاظمی آرزو. (۱۳۷۹). ارتباط بین سبک‌های رهبری مربیان تیم‌های بسکتبال بانوان باشگاه‌های تهران با میزان انگیزش پیشرفت در بازیکنان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه تربیت معلم، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی.
۳. مستحفظیان، مینا؛ نعمت‌الهی، محمدرضا. (۱۳۸۴). ارتباط رفتارهای رهبری مربیان با انگیزش مشارکت دانشجویان ورزشکار مرد. قابل‌بازرسی شده در تاریخ ۹۱/۰۸/۱۲. www.conference.khuisf.ac.ir/DorsaPax
4. Alahverdiyani F K., Javid D., Mohseni M., & Yadegar M. (2010). Relationship between achievement goal orientation of female track runner university students and perceived motivational climate in sprint and endurance events. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 5, 1681-1684.
5. Ames, C. (1992). Classrooms: Goals, structures, and student motivation. *Journal of Educational Psychology*. 84, 261-271.
6. Ames, C., & Archer, J. (1988). Achievement goals in the classroom: Students' learning strategies and motivation processes. *Journal of Educational Psychology*. 80, 260-267.
7. Chelladurai, P., & Riemer, H. (1998). Measurement of leadership in sport. *Advances in Sport and Exercise Psychology Measurement*. 34, 227-253.
8. Cheryl, P. S., & Maureen, R. W. (2009). Achievement goal orientations and motivational outcomes in youth sport: The role of social orientations. *Psychology of Sport and Exercise*. 10, 255-262.
9. Cindy, H. P., Sit, K., & Lindner, J. (2005). Motivational orientations in youth sport participation: Using achievement goal theory and reversal theory. *Personality and Individual Differences*. 38, 605-618.

10. Cury, F., Biddle, S., Sarrazin, P., & Famose, J. P. (1997). Achievement goals and perceived ability predict investment in learning a sport task. *British Journal of Educational Psychology*. 67, 293-309.
11. Deci, E. L., & Ryan, R. M. (1987). The support of autonomy and the control of behavior. *Journal Pers Soc Psychol*. 53(6), 1024-1037.
12. Dweck, C. S. (1986). Motivational processes affecting learning. *American Psychologist*. 41, 1040-1048.
13. Elliot, A. J. (2005). A conceptual history of the achievement goal construct. In A. J. Elliot & C. S. Dweck (Eds.). *Handbook of Competence and Motivation*. New York: Guilford Press, 8.
14. Jagacinski, C. M., & Nicholls, J. G. (1987). Competence and affect in task involvement and ego involvement: The impact of social comparison information. *Journal of Educational Psychology*. 79(2), 107-114.
15. Jairo, F., Alfonso, S., & Sara, M. R. (2008). Goal orientations and perceptions of the motivational climate in physical education classes among Colombian students. *Teaching and Teacher Education*. 24, 1441-1449.
16. James, W., Adie, J., Duda, L., & Nikos, N. (2010). Achievement goals, competition appraisals, and the well- and ill-being of Elite Youth soccer players over two competitive seasons. *Journal of Sport & Exercise Psychology*. 32, 555-579.
17. Javier, B., Robert, S. W., Jordi Ferna, N. C., & Lluís, C. (2008). Emotional and motivational mechanisms mediating the influence of goal setting on endurance athletes' performance. *Psychology of Sport and Exercise*. 9, 786-799.
18. Lael, G., Gershon, T., Aaron, G., & Robert, C. E. (2011). The effect of parental feedback on young athletes' perceived motivational climate, goal involvement, goal orientation, and performance. *Psychology of Sport and Exercise*. 12, 481-489.
19. Laura, B., Maurizio, B., & Claudio, R. (2009). Dispositional goal orientations, motivational climate, and psychobiosocial states in youth sport. *Personality and Individual Differences*. 47, 18-24.
20. Lee, M., Whitehead, J., Ntoumanis, N., & Hatzigeorgiadis, A. (2008). Relationships among values, achievement orientations, and attitudes in youth sport. *Journal of Sport & Exercise Psychology*. 30, 588-610.
21. Lori, A., Gano, O., Marta, G., Michelle, M. T., Jennifer, J. W., & Martha, E. E. (2005). Achievement goal perspectives, perceptions of the motivational climate, and sportpersonship: Individual and team effects. *Psychology of Sport and Exercise*. 6, 215-232.
22. Mcmanus, S. P. (2004). Relationship between collegiate track runners' achievement goal orientations and perceptions of motivational climate. Unpublished Master Thesis. University of Florida.
23. Nicholls, J. G. (1989). *The competitive ethos and democratic education*. Cambridge, MA: Harvard University Press, 2.
24. Olga, K., & Athanasios, G. P. (2009). Ethnic/cultural identity salience, achievement goals and motivational climate in multicultural physical education classes. *Psychology of Sport and Exercise*. 10, 45-51.

25. Pepijn, K. C., Van de, P., & Maria, K. (2011). Achievement goals and motivational responses in tennis: Does the context matter? *Psychology of Sport and Exercise*. 12, 176-183.
26. Pepijn, K. C., Van De Pol, P. K. C., Kavussanu, M., & Ring, C. (2012). Goal orientations, perceived motivational climate, and motivational outcomes in football: A comparison between training and competition contexts. *Psychology of Sport and Exercise*. 13, 491-499.
27. Pintrich, P. R., & Schunk, D. H. (2002). *Motivation in education: Theory research, and applications*. 2nd ed, Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall, Englewood Cliffs, Merrill. The university of Michigan.
28. Roberts, G. C. (2001). *Advances in motivation in sport and exercise*. Champaign, IL: Human Kinetics, 5.
29. Ronald, E. S., Sean, P. C., & Frank, L. S. (2008). Development and validation of the motivational climate scale for youth sports. *Journal of Applied Sport Psychology*. 20, 116-136.
30. Sage, L., & Kavussanu, M. (2007). Multiple goal orientations as predictors of moral behavior in youth soccer. *Journal of Sport Psychologist*. 21, 417-437.
31. Salminen, S., & Liukkonen, J. (2002). Coach-athlete relationship and coaching behaviors in training session. *Journal of Sport Psychology*. 27, 56-67.
32. Sean, P., Cumming, R. E., Smithb, F. L., Smoll, M. S., & Joel R G. (2008). Development and validation of the achievement goal scale for youth sports. *Psychology of Sport and Exercise*. 9, 686-703.
33. Simons, J., Dewitte, S., & Lens, W. (2003). Don't do it for me. Do it for yourself! stressing the personal relevance enhances motivation in physical education. *Journal of Sport & Exercise Psychology*. 25, 145-160.
34. Thomas, J., & Barron, K. (2006). A test of multiple achievement goal benefits in physicaleducation activities. *Journal of Applied Sport Psychology*. 18, 114-135.
35. Todorovich, J. R., & Curtner-Smith, M. D. (2002). Influence of the physical education classroom motivational climate on sixth grade students' task and ego orientations. *European Physical Education Review*. 8(2), 119-138.
36. Van de Pol, P. K. C., & Kavussanu, M. (2011). Achievement goals and motivational responses in tennis: Does the context matter? *Psychology of Sport and Exercise*. 12, 176-183.
37. Van Yperen, N. W., & Duda, J. L. (1999). Goal orientations, beliefs about success, and performance improvement among young elite Dutch soccer players. *Scandinavian Journal of Medicine and Science in Sports*. 9, 358-364.
38. Whitehead, J., Lee, M., & Hatzigeorgiadis, A. (2003). Goal orientations as mediators of the influence of values on ethical attitudes in youth sport: Generalization of the model. *Journal of Sports Sciences*. 21, 364-365.

پروہشگاہ علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی

**Determining of Structural equation model of the relationship
between motivation climate with achievement goal of club football
talent in Mashhad**

Ramin Iraji Noghondar¹, Keivan Moshiri², Mohamad Khabiri³

1. Ph.D Student, Payame Noor University of Tehran

2. Msc Student, Kharazmi University of Tehran

3-Associate Professor, Tehran University

Received Date: 23/10/2013

Accepted Date: 24/04/2013

Abstract

The aim of this study was to determining the structural equation model of relationship between motivation climate and achievement goal. The statistical population of this study was club football talent (Perspoulis, Pishgaman, Saipa, Aboumoslem, Zobahan) in Mashhad (N=500). Based on Morgan Table, the size of statistical sample was calculated as 217 which after distributing and collecting questionnaires, 205 questionnaires were complete and eventually became the final analysis. For gathering data, two standard questionnaires, driven from motivation climate (Ronald et al, 2008) and achievement goal (Sean et al, 2008) were used. Validity of questionnaires was achieved through considering comments of professors of management sport course and by using Cronbach's alpha test the reliability of questionnaires were found to be ($\alpha=0.72$) and ($\alpha=0.79$), respectively. The research method is correlational and has been done through field method. Descriptive scales and Kolmogorov-Smirnov statistical tests, Pearson correlation coefficient, analysis regression Stepwise and Path analysis were used to analyze the data. The results of correlation test indicated that there is a positive and significant relation ($r=0.433$, $P\leq 0.01$) between motivation climate and achievement goal. Furthermore the results of regression analysis showed that mastery motivation climate and ego motivation climate is expect to qualify achievement goal. It seems the motivation of players reinforces the coaches can have a positive impact on the achievement of target players and they provide better performance and condition.

Keywords: motivation climate, achievement goal, coaches, football

---

*(Corresponding Author)

Email: ramin.iraji.65@gmail.com